

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2285/2020
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиље АА, рођ. АА1 из ..., чији су пуномоћници Миодраг Рибарић и Дејан Јовановић, адвокати из ..., против туженог Дома здравља Приштина, са седиштем у Грачаници, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради исплате зараде, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1634/19 од 12.05.2020. године, у седници одржаној 21.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1634/19 од 12.05.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 996/18 од 18.03.2019. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужени да јој исплати накнаду зараде за период од 01.01.2013. године до 01.01.2016. године, месечне износе наведене у изреци, са законском затезном каматом од 06.-ог у наредном месецу, до коначне исплате и да јој накнади трошкове парничног поступка. Обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 7.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1634/19 од 12.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију, како наводи, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Предложила је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18), посебна ревизија се може изјавити

због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном пресудом одлучено је о исплати накнаде зараде запосленима који нису радно ангажовани, уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о правним питањима на која се ревизијом указује. Питање накнаде зараде, као што је случај у овој парници, представља чињенично питање које се решава у сваком конкретном случају утврђивањем чињеница да ли је запослени остварио право на накнаду и у ком износу.

Из наведених разлога, нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. истог закона.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У тужби, поднетој суду 26.07.2016. године, вредност предмета спора је 425.952,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић